

Dana 16. lipnja 2010. godine Hrvatski sabor je donio :-Ustavni zakon o izmjenama i dopunama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina (sa 129 glasova “za”, 3 “protiv” i 4 “suzdržana”); i -Promjene Ustava Republike Hrvatske (sa 133 glasova “za”, 4 “protiv” i 1 “suzdržan”).
“Glas Istre” od 17. lipnja 2010. godine, u članku “Radin ujutro: HDZ i SDP su nas izigrali. Radin popodne: Zakon je moje dijete” od T. Ponoš i D. Grakalić, prenosi da, citiramo:

Saborsku raspravu uzburkao je istup Furija Radina koji je u prijepodnevnom zasjedanju optužio SDP i HDZ da su prevarili manjine. “Klub nacionalnih manjina je izigran. I to po svoj prilici od HDZ-a i od SDP-a koji danas pristupaju izglasavanju, glasanju o promjenama Ustava, bez da se provede rasprava o Ustavnom zakonu kako je bilo dogovoreno i bez da se glasa o Ustavnom zakonu”, izjavio je Radin u prijepodnevnom dijelu zasjedanju. Nakon Radinova istupa održan je sastanak manjinskih zastupnika s premijerkom, nakon kojeg je započela saborska rasprava o izmijenjenom Ustavnom zakonu po hitnom postupku. Tim zakonom predlaže se da dodatno pravo glasa imaju “male manjine”, one kojih u stanovništvu ima do 1,5 posto glasova, dok se srpskoj manjini jamče tri mjesta u parlamentu ... (omissis) ... Nakon izglasavanja promijenjenog Ustavnog zakona o pravima manjina zastupnik talijanske manjine dr. Furio Radin nije mogao skriti zadovoljstvo. “Taj je zakon, kako se kaže, moje dijete”, rekao nam je po završetku maratonske saborske sjednice. “Posljednjih 18 godina borim se za uvođenje dodatnog prava glasa za nacionalne manjine. Prvih 12 uz mene je bio samo IDS da bi se potom priključile i druge stranke. Želio bih zahvaliti svima koji su radili na tome, od premijerke Kosor koja je tu stvar pomaknula s mrtve točke do Damira kajina, koji se i danas do posljednjeg trenutka borio za manjinska prava, pokazujući, zapravo, kako u Istri misli većina njezinih stanovnika, izjavio je za naš list Furio Radin.

Neosporavajući iznimnu važnost prihvaćenog dodatnog prava glasa za “male manjine”, za kojeg je talijanska zajednica u Hrvatskoj stremila od osamostaljenja države Hrvatske (dok je talijanska zajednica u Sloveniji uživala to pravo i nakon osamostaljenja države Slovenije), smatramo bitnim istaknuti nekoliko činjenica koje se jako dobro mogu iščitati iz navedenog članka u “Glasu Istre”.

Zastupnik Furio Radin zbog neizglasavanja Ustavnog zakona o pravima manjina prozvao je i odgovornost prebacio na HDZ i SDP, a nakon prihvaćanja istog preuzeo je na sebe odgovornost i sam sebe prozvao “ocem” zakonskog dijete. Način razmišljanja i djelovanja Furija Radina je: “kad nešto nije u redu, krivi su drugi a kad nešto se riješi onda je to zahvaljujući meni osobno”. Mi smo to odavno znali, ali eto i prilike da i drugi to spoznaju. Sam zastupnik priznaje da nije uspio u posljednjih 18 godina išta učiniti kako bi se uvelo pravo na dodatni glas za nacionalne manjine, što znači da je “porod” trajao jako dugo, predugo; no, u tom se razdoblju od 18 godina zastupnik teško borio i preživljavao iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, iz godine u godinu ... uz saborsku plaću i na sve parlamentarne izbore naglašavao obećanje “dodatnog prava glasa”. Glasači su mu uvijek povjerovali i eto sada nakon 18 godina mogu biti “sretni”. Postavlja se pitanje: da li je primjereno od strane političara obećavati nešto 18 godina i nakon 18 godina sam sebi još održavati javne hvalospjeve za postiguti rezultat a koji je postignut samo zahvaljujući “spletu okolnosti” (potreba dvotrećinskih glasova zastupnika u Saboru za promjenu Ustava, kojom je omogućen završetak pristupnih pregovora i ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju, te stoga i glasova zastupnika nacionalnih manjina, koji su i dio koalicije na vlasti, i uvjetovanje njihovih glasova uz prihvaćanje izmjena i dopuna Ustavnog zakona o pravima manjina) i naravno “mudrosti” 129 zastupnika koji su dali svoj glas za

Tko čeka taj i dočeka

Scritto da Silvano Zilli

Giovedì 17 Giugno 2010 00:00 -

uvođenje dodatnog prava glasa? Postavlja se još jedno bitnije pitanje: da li je bilo potrebno čekati 18 godina da bi se zakonski uvelo to pravo? Odnosno, zar nije u tim 18 godina bilo sličnih situacija "spleta okolnosti" koje bi omogućile da se takav rezultat postigne puno prije? Mišljenja smo da je takvih "spleta okolnosti" bilo, čak i boljih: dovoljno je navesti da je upravo Radinov glas bio 77 glas bitan za sastavljanje Sanaderove Vlade nakon parlamentarnih izbora održanih krajem 2003. godine; tada je zastupnik Radin pristao da se ne uvrsti dodatno pravo glasa u sporazumu Radin-Sanader, već ostali zahtjevi pretežno financijske prirode, a radi "pragmatične" politike. Pitanja traže jasne odgovore, koja nam neće biti nikad data, ali ipak i sama po sebi znače da moglo je biti i drugačije i vjerojatno i prije da nije uvijek bila ista osoba na istom zastupničkom mjestu. Odgovornost 18-godišnjeg (ne)uspjeha rada zastupnika Radina je na glasačima talijanske zajednice, pa ako su oni "sretni" i "zadovoljni" onda smo i mi za njih i zato ako ništa drugo možemo izraziti naše čestitke zastupniku što je nakon 18 godina konačno uspio postati "otac" pa makar bio "otac jednog zakona". A glasačima, odnosno onima koji uporno nakon 18 godina svojim glasom i dalje podržavaju izbor Radina želimo sve najbolje i neka se strpe vezano uz druga data obećanja (kao što je potpuna primjena Sporazuma između Hrvatske i Italije o pravima manjina iz 1996. godine, oslobađanje od plaćanja PDV-a na donacije iz matične države, itd.) jer prije ili poslije uspjeh će u svemu pa makar i nakon 20-30-40 godina uz saborsku plaću, a na kraju krajeva "tko čeka taj i dočeka".

Napomena. Na izborima za vodstvo Talijanske unije, održanim 13. lipnja 2010. godine, tandem Furio Radin - Maurizio Tremul je osvojio 6.003 glasova, što predstavlja 55,97% glasova od broja glasača (10.726) ali i samo 15,94% glasova od ukupnog broja registriranih birača (37.659).